

[J. S. Foget.]

Adgang til en Ejendom, og som er optaget paa Matrikulkortet, ikke kan fortrænges, da er vi enige heri.

Det foreslaas dernæst, at naar en saadan Vejret ikke er retsbeskyttet, kan det ved Dom bestemmes, at Brugen skal vedvare mod Udbetaling af Erstatning efter Dommernes Skøn. Udbetalingen skal erlægges kontant, eventuelt mod Pant i den herskende Ejendom. Jeg kunde tænke mig at foreslaa, at en saadan Erstatning kunde betales gennem en aarlig Afgift, da det i mange Tilfælde vil være den bedste Løsning af Spørgsmaalet. Men, dette hjemler Bestemmelsens Ordlyden ingen Ret til.

Endelig er der Bestemmelsen om Ekspropriation, hvor der mangler den nødvendige Forbindelse med offentlig Vej. Der er her som i Tilfældet af Mangel paa Retsbeskyttelse den Klausul, at en saadan Vej ikke maa volde uforholdsmæssig Skade for den tjenende Ejendom, saa forhaabentlig vil Bestemmelsen ikke blive misbrugt. Men jeg kunde dog tænke mig indsat den Bestemmelse, at Landvæsenskommissionens Afgørelse eventuelt kan indankes for Overlandvæsenskommissionen. Saa vidt jeg forstaa Ordlyden i Lovforslaget, er dette ikke muligt.

Med disse to Ændringer vil vi fra vor Side give Tilslutning, og jeg henstiller til den højtærede Ministers Overvejelse, om det ikke vilde være opportunt at gennemføre dem.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget skal jeg sige, at Udbetaling af Erstatning er jo noget andet end Erlæggelse af en vis aarlig Afgift, og da det i øvrigt er tilstræbt at skabe en saa let og simpel Ordning af Tvistigheder i disse Spørgsmaal som overhovedet muligt, da der nu er Enighed baade i det høje Landsting og i øvrigt her i Folketinget, og da Sagen har været forelagt Landbrugsministeriet, Indenrigsministeriet, Dommerforeningen, Kreditforeningernes og Hypotekforeningernes staaende Udvalg og samtlige store kommunale Organisationer, vilde jeg være meget betænkelig ved paa det foreliggende Grundlag at begynde selv at stille Ændringsforslag og mener derfor at turde henstille til det ærede Medlem at se, om ikke den Ordning, der her er truffet, i Praksis vil vise sig at være den simpleste og rimeligste.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen. Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, for at han kan faa Lejlighed til at forelægge et anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. S. Foget): Jeg skal tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven om Udsættelse af Tvangsauktioner over Landbrugsejendomme*. Denne Lov har nu virket siden 1931, og jeg tør paastaa, at den har frelst adskillige nødstedte Landbohjem. Jeg havde derfor ventet, at Regeringen vilde foreslaa Loven forlænget ogsaa i Aar, men da dette ikke er sket, tillader vi os herved at forelægge dette Lovforslag. Loven forudsætter, at der, for at Tvangsauktionen kan udsættes, skal foreligge Grund til at antage, at vedkommendes økonomiske Forhold i nær Fremtid ændres til det bedre, eller at der er opstaaet en Situation, som kan muliggøre en Ordning for vedkommende. Jeg har personlig oplevet flere Tilfælde, hvor en Landmand staar foran Tvangsauktion, og hvor det, da det viste sig at være Alvor, er lykkedes at faa en Ordning med hans Kreditorer, saaledes at han derved har kunnet blive ved Ejendommen. En saadan Ordning har selvsagt været til Gavn baade for Kreditorer og Debitorer, og Loven har saaledes ikke kunnet virke til Skade for nogen, men kun til Gavn for de paagældende.

For dem, der kender Bondens Kamp for Bevarelsen af Hjemmet, vil det derfor synes urimeligt at ophæve en Lov, der har virket saa tilfredsstillende som denne. Det er ikke noget stort Tal af Hjem, der har benyttet Loven, men selv om det var kun eet Hjem om Aaret, en saadan Lov kunde redde, ser jeg det dog som Rigsdagens Pligt over for saadanne nødstedte Hjem at opretholde Loven. Bondens Hjem er Bondens hele Tilværelse; enhver Rigsdagsmand, der har blot en Smule tilovers for menneskelige Følelser og for Bondens Kamp for at opretholde Hjemmet, bør derfor medvirke til, at denne Lov yderligere forlænges for to Aar, saaledes som af os foreslaaet. Jeg henstiller derfor, at vort Lovforslag faar en velvillig Behandling, og haaber, at Regeringen vil medvirke til dens Gennemførelse.